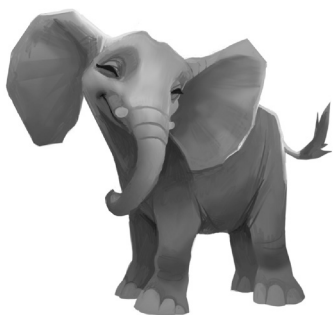

*Dacă vrea cineva să știe cum sunt elefanții,
ei sunt ca oamenii, numai că mai mult.*

Pierre Corneille

limbajul corporal al elefanților

fii atent!

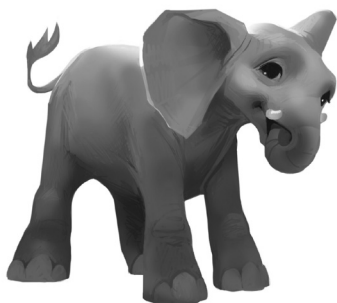
mi-e frică

hai să ne jucăm

suntem prieteni

sunt îngrijorat

sunt caraghios

glosar cu privire la elefanți

baie de praf: acoperirea corpului cu un strat fin de praf menit să apere pielea de soare și de paraziți, fie prin rostogolire pe jos, fie prin aruncarea prafului cu trompa.

balegă: excremente.

Cele Patru Stele Călăuzitoare: un set de patru principii – bunătate, minunare, curaj și recunoștință – după care elefanții își modelează comportamentul.

Colțuc: nume de alint pentru tinerii elefanți după ce le apar colții.

Crezul Turmei: credință transmisă printre elefanți din generație în generație care susține că: „un elefant singur nu-i elefant.”

elfbrelă: umbră furnizată unui pui de burta sau de umbra unui elefant adult.

fluturat din urechi: mișcare rapidă a urechilor, deseori în semn de salut, prietenie sau încântare. Fluturatul urechilor mai poate folosi pentru a semnala un pericol sau pentru reglarea temperaturii.

matriarhă: femela care conduce o familie sau un grup de elefanți.

mătușă: (1) sora tatălui sau a mamei tale; (2) termen afectuos folosit de elefanți ca să i se adreseze unei femele din turmă.

Necuviință: comportament nepotrivit.

pas vioi: mișcare cu pași relaxați și ușori.

plici-pleosc: lovire intenționată a apei cu trompa (*informal; vezi și zbenuguială*).

savană (africană): ecosistem biodivers reprezentat prin întinderi uriașe de iarbă presărată cu copaci.

săltat cu trompa: ridicarea sau imboldul dat altui elefant; de obicei, atunci când un adult ajută un pui.

secetă: perioadă lungă de timp fără ploaie.

străjer: cineva care te păzește sau te protejează.

strop-stropeală: joc în care elefanții se stropesc cu apă aruncată din trompe.

tăvăleală: bălăceală în pământ moale și ud (*informal; vezi și zbenuguială*).

târâie-trompă: mers încet sau fără tragere de inimă, de obicei trăgându-ți trompa.

trompă: nasul lung și mobil al unui elefant.

vițel: puiul anumitor mamifere, printre care vacile, balenele și elefanții.

zbenuguială: distracție și jocuri într-o apă mică.

Ziua Colțului: sărbătoare tradițională pentru elefanții tineri imediat după ce le apar colții de fildeș.

marea mea problemă mică

Pe elefantul cel mai mic nu-l ascultă nimeni, niciodată.
Iar pe-aici, eu sunt elefantul cel mai mic.

curaj

Când ești cea mai mică dintre elefanți, chiar dacă te oferi să fii de ajutor și spui: „Hei, aș sări un pic în iaz să văd dacă nu cumva se ascunde acolo vreun crocodil uriaș, înfometat și cu dinți rupți“, unul dintre cei mari îți răspunde: „Cred că te-ai jucat destul în apă pe ziua de azi.“

Și pe urmă dacă faci plici-pleosc cu trompa în apa mâloasă numai ca să fii *foarte* sigură că într-adevăr nu se ascunde acolo niciun crocodil uriaș, înfometat și cu dinți rupți, și asta pentru că ești nemaipomenit de curajoasă, nu numai că nu te laudă nimeni, ba chiar se găsește alt elefant mare să-și înfășoare trompa peste burtica ta și să te tragă departe de marginea apei, spunându-ți: „Colțuc, prostuțo, vino-ncoace.“

Ăsta-i un exemplu adevărat.

porecle

De asemeni, când ești cel mai mic elefant, îți mai pun și nume de felul „Colțuc“.

Am de gând să-i rog pe cei din familia mea să nu-mi mai spună așa, pentru că mie mi se pare că mă tachinează, iar tachinatul înseamnă o Necuviință.

Iar pe mine mă cheamă Ruby.

Mătușa Akello spune că e o tradiție a elefanților să le spună celor mici „Colțuc“ atunci când tocmai le apar colții. Spune că e la fel ca „Florică“, „Ru-Ru“, „Trompețică“ sau alte catralioane de porecle pe care mi le dau ei.

Dar mie nu-mi place „Colțuc“.

Nu-mi place din cauză că am un secret pe care nu-l pot spune celorlalți elefanți.

să nu spui nimănui

Secretul meu este că nu-mi pot suferi colții.

totul despre colți

În caz că nu ești elefant, uite ce trebuie să știi despre colți.

Colții seamănă un pic cu niște dinți, de care probabil că ai și tu, dacă nu ești furnicar, broască-țestoasă sau râmă. Dinții obișnuiți de elefant sunt plați, nu ascuțiți, și sunt buni ca să mesteci lucruri precum iarba, până când devine plăcută și moale. În timpul vieților noastre ne cresc de șase ori dinți noi, probabil din cauză că-i folosim așa de mult.

Dar de dințiiăștia nimănui nu-i pasă. Colții noștri sunt cei care-i interesează pe toți.

Mai ales pe oameni.

Colții sunt lucrurile albe și ascuțite care ies din marginile gurii noastre ca niște dinți din față mari, care au uitat să se oprească din creșcut. Sunt tari, netezi și curbați ca o lună nouă. Le cresc colți celor mai mulți elefanți ca mine, care provin din Africa. Și băieților, și fetelor.

Elefanții se folosesc de colți pentru o mulțime de lucruri. Ajută la mâncat, la săpat, la jucat și uneori chiar la luptat. Momentul când îți apar colții este atât de important,

încât elefanții au o festivitate specială pentru a sărbători evenimentul.

Elefanții se dau în vânt după orice pretext ca să petreacă.

Mătușa Akello spune că apariția colților reprezintă un semn că te maturizezi. Spune că sărbătoarea este un mod de a onora acest moment de cotitură.

Când mi se sărbătorește mie Ziua Colțului, trebuie să țin o cuvântare pe care s-o asculte ceilalți elefanți.

E ca o petrecere de ziua ta, numai că fără să te distrezi.

protestez

Cei mari mă scot din iaz pe motiv că e vremea să mă pregătesc pentru ceremonie. Dar Ziua Colțului e abia peste două zile întregi, nu înțeleg de ce nu m-aș mai putea zbungui măcar încă cinci minute.

Mai ales că în anotimpul ăsta mâlul din iaz e deosebit de lipicios.

Mă ascund după un copac pentru că nu vreau să exerserez ceremonia. În caz că te întrebi.

Nu sunt bosumflată. Protestez.

Din păcate, e greu să te ascunzi tot, când ești elefant. Chiar și un elefant mic e mare, comparativ cu un gândac, o veveriță sau un copil.

de-a v-ați ascunselea

Ieri am încercat să mă ascund în spatele altui copac când a vrut să-mi verifice colții cei noi T.J., una dintre veterinarele din parc.

M-a găsit destul de repede.

Am nevoie de ascunzători mai bune.

de ce

Mătușa Akello vine spre mine. Mica noastră turmă e compusă din șase elefanți, iar mătușa Akello e matriarha ei, adică șefa noastră. Matriarha elefanților e profesoară, consilieră, salvatoare, șefă care dă ordine, ajutoare, susținătoare și călăuzitoare, toate într-o singură ființă.

Sper că nu-i supărată. Eu chiar încerc să-i ascult pe cei mari, dar din când în când urechile mele se fac că nu aud.

Mătușa Akello spune că o să depășesc etapa asta.

Mătușa Akello oftează o mulțime.

Mătușa Laheli, care își scarpină de ceva timp spatele de un copac din apropiere, vine repede și mă atinge cu trompa. Mătușa Laheli e cea mai tânără dintre mătușile mele și iubește mîlul aproape la fel de mult ca mine. Și îi place să se joace strop-stropeală, adică atunci când improști pe altcineva cu apă din trompă și spui „strop!”, iar pe urmă te împroașcă respectivul de două ori mai mult și spune „stropeală!” Dar asta numai dacă vor amândoi participanții să se joace, altfel e încă o Necuviință.

Groaznic de multe lucruri sunt Necuviințe. Tare ar trebui să facă cineva o listă!

Mi-ar plăcea ca măcar pentru o zi să fac eu toate regulile. Una bună ar fi: „Te poți juca în mâl cât de mult ai chef, chiar dacă a trecut ora de culcare.“

— Colțuc, știi și tu că Akello te poate vedea după copac, zice mătușa Laheli.

— Nu vreau să mă pregătesc pentru ceremonie, spun eu. Și nici nu vreau să-mi sărbătoresc Ziua Colțului. Și te rog să nu-mi spui Colțuc.

Mătușa Laheli lasă capul pe-o parte. Ochiul ei drept e auriu, mare și întotdeauna zâmbitor. Ochiul ei stâng e alb și gol și nu mai funcționează. Il-a scos cu un băț un bărbat de la menajeria unde a trăit înainte.

— Ziua Colțului e o zi foarte importantă pentru tine, zice ea.

Pleacă mult capul ca să văd cât de mari sunt colții ei. Strălucesc de-a dreptul în bătaia soarelui și sunt un pic răsuciți la vârf, ceea ce-i face și mai plăcuți.

— Mă doare-n cot de Ziua Colțului, zic eu.

— Asta din cauză că încă te mai dor ai tăi? mă întreabă ea. Să știi că asta trece repede de tot, te asigur eu.

— Nu mă mai dor, îi spun. Nu de asta nu vreau să sărbătoresc.

Îmi dau seama după expresia de pe chipul mătușii Laheli că nu mă înțelege pe deplin.

Aș încerca să-i explic, dar nici eu nu mă înțeleg pe deplin.